

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/212/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812206506
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812206506.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, proti žalovanému M. W., P. XXX, v súčasnosti na neznámom mieste, o zaplatenie 248,95 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C/104/2012-32 z 31.7.2012 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení, o. i. uviedol, že sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa v spise a zistil, že zo Zmluvy o pripojení Fix bez uvedenia dátumu podpísania a bez uvedenia evidenčného čísla zmluvy (na predloženej fotokópii zmluvy sa číslo nenachádza) vyplýva, že bola uzavretá medzi predchodcom žalobcu T-Mobile Slovensko, a.s., Bratislava a žalovaným vrátane dodatku, ktorého obsahom bol dohodnutý program služieb Fix 300, odpredaný mobilný telefón (ďalej len telefón) Sony Ericsson Z310i za 1 Sk s dobou viazanosti 24 mesiacov a so zmluvnou pokutou (ďalej len pokuta) 7 500 Sk a, že z faktúry č.7906192096 z 8.7.2009 splatnej 27.07.2009 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému 248,95 € z titulu pokuty za porušenie zmluvných povinností. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto ju zamietol. Citujúc znenie § 53a ods.1, § 544 a § 545a O. z. poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu (ďalej len OS) Bardejov 4C/174/2011-21 z 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove 3Co/26/2012 z 23.5.2012 bola pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a obdobne aj vo veci OS Bardejov 4C/162/2011-28 zo 6.12.2011 v spojení s rozsudkom KS v Prešove 16Co/32/2012-46 z 15.3.2012. Uzavrel, že § 53a O. z. je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v čl.7 ods.1 (citoval jeho znenie, a nepresne aj znenie čl.6 ods.1 a v súvislosti s ním - tiež nepresne - z bodu 50. uznesenia Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOST'/C.) ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok, že s ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora EÚ by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov, že § 53a ods.1 O. z. zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, že takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods.5 O. z.; absolútna neplatnosť), že jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zák. explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zák., že ak by priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu z jeho strany a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa, že zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemôže ísť len o čiastočnú neplatnosť pokuty, že ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a O. z.), že plnenie

z takejto podmienky navyiac vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods.1 O. z.; „z neplatného právneho úkonu“), navyiac pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť, že zníženie pokuty podľa všeobecného § 545a O. z. sa môže týkať iba platne uzavretej pokuty, že zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto, že ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, že takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods.8 zák.č.250/07 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti [§ 2 písm. u) cit. zák.], že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť, že možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu a, že aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). Z uvedených dôvodov zamietol žalobu na zaplatenie pokuty z dôvodu, že „sa jednalo“ o neprijateľnú zmluvnú podmienku uplatňovanú v rozpore s § 53a ods.1 O. z. Pokiaľ žalobca poukázal na skutočnosť, že ak neuzná jeho nárok na zaplatenie pokuty, je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že jeho predchodcovi bola spôsobená skutočná škoda, zodpovedajúca hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia (v konkrétnom prípade dotácia predstavovala 125,77 €) a preto má nárok na náhradu škody vo výške poskytnutej dotácie, žalovaný mal totiž mobilné zariadenie uhradiť počas celej doby trvania zmluvného vzťahu postupnými splátkami, čo však nedodržel a tým mu vznikla škoda, ktorá by mu nebola vznikla, ak by žalovaný dodržel záväzok vyplývajúci zo zmluvy, bol toho názoru, že žalobca v konaní nepreukázal, žeby mu žalovaný spôsobil škodu, ako to „má na mysli“ § 420 ods.1 O. z., že predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, že žalobca v konaní nepreukázal, žeby mu vznikla škoda protiprávnym konaním žalovaného, že v dodatku k zmluve o pripojení sa nič neuvádza o tom, žeby telefón zakúpený žalovaným bolo potrebné splatiť tak, ako to prezentuje žalobca a, že on sám, resp. jeho právny predchodca v dodatku určil kúpnu cenu za telefón vo výške 1 Sk, za takúto cenu ho predal a preto nemôže následne si uplatňovať škodu vo forme nejakej dotácie, ktorú mal poskytnúť na telefón. Výrok o trovách konania oprel o § 142 ods.1 O. s. p. a konštatoval, že neúspešnému žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov konania a úspešný žalovaný si trovy konania neuplatnil.

Žalobca podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu. V odvolaní, odôvodnenom § 205 ods.2 písm. d) a f) O. s. p., reprodukuje časť žaloby a citujúc znenie § 544 ods.1,2 a § 53a ods.1 O. z., k neprijateľnosti pokuty a nemožnosti jej moderácie uviedol, že podľa jeho právneho názoru nie je možné neprijateľnosť pokuty odvodzovať len od rozhodnutí iného súdu, nakoľko toto rozhodnutie zo zák. nijakým spôsobom neviaže iné súdy, aby rozhodovali rovnako. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že riadne a individuálne prejednanie právneho sporu je súčasťou princípov a hodnôt právneho štátu, kde napriek rámcovej podobnosti prípadov nie je možné postupovať rovnako a paušalizovať tak pokutu, ako neprijateľnú len na základe toho, že v nejakom prípade, bez preskúmania podobnosti skutkového stavu, bola pokuta vyhlásená za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ súd poukazuje na § 53a ods.1 O. z., ktoré podľa jeho názoru znamená, že ak hociktorý okresný súd uvedie, že daná podmienka v danom prípade je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, má daný dodávateľ povinnosť s okamžitou platnosťou stiahnuť všetky nároky z takej pokuty, ktoré si uplatňuje v súdnych konaniach a všetky ostatné súdy, či už aj vyššej inštancie, sú viazané rozhodovať rovnako, v tejto súvislosti uviedol, že interpretovania § 53a ods.1 O. z. podobným spôsobom je absolútne scestné a nemá nič spoločné so zámerom zákonodarcu, že predmetné ust. nemá pôsobiť retroaktívne na už uplatnené nároky z prípadných neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktoré častokrát vznikli v čase, keď neprijateľnými neboli, že toto ust. zák. má pôsobiť do budúcnosti, t.j. od doby vydania takejto rozhodnutia má dodávateľ povinnosť zmeniť svoje obchodné podmienky a v prípade, ak tak nevykoná, môže v zmysle § 4 ods.10 č.250/07 Z. z. po upozornení byť postihovaný v zmysle noriem správneho práva uložením sankcie, že na preukázanie neprijateľnosti podmienky, ktorú dodávateľ používa, má práve slúžiť rozhodnutie akéhokoľvek súdu SR, v danom smere sa však dá predpokladať, že dodávateľ by mal mať právo brániť sa zákonnou formou proti

prípadnému udeleniu sankcie, napr. aj rozhodnutiami súdov vyššej inštancie, že ako je zrejmé, § 53a ods.1 O. z. má dať len zákonný nástroj na to, aby mohol byť prípadný dodávateľ postihnutý za používanie neprijateľnej podmienky v tzv. predsúdnom štádiu, domnieva sa však, že v prípade súdneho konania súd prihliada ex offo na neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré vyhodnocuje jednotlivo a podľa daného prípadu, čo je v súlade s Ústavou priznaným právom na súdnu ochranu a v tomto smere je zrejmé, že súd nie je viazaný rozhodnutím iného súdu, či daná podmienka v spotrebiteľskej zmluve prijateľná je alebo nie je, že takýto postup nemá oporu v zák. a ani nemá oporu v zásadách právneho štátu, že podľa jeho názoru by bolo absolútne neprijateľné stotožniť sa s argumentáciou súdu ohľadne jeho povinnosti byť viazaný iným súdnym rozhodnutím ohľadne neprijateľnosti pokuty a, že podľa tejto argumentácie by bolo možné, aby v prípade, ak si dodávateľ uplatňuje nárok zo zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorej primeranosť by potvrdili stovky rozhodnutí, vrátane rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, stačilo by len jedno rozhodnutie okresného súdu, ktoré by sa nedopatrením stalo právoplatným v časti vyhlásenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, mali všetky sudy začať nárok z takej zmluvnej podmienky zamietiť, aj keby sa jednalo o sudy vyššej inštancie a to len na základe jediného súdneho rozhodnutia. Domnieval sa, že v rámci jeho argumentácie by táto modelová situácia mala racionálnejší a zákonný základ, nakoľko by táto skutočnosť znamenala, žeby mohlo byť voči dodávateľovi začaté správne konanie, ktorého podkladom by bolo predmetné jedno právoplatné rozhodnutie vo veci neprijateľnej zmluvnej podmienky v jeho zmluvách, na podklade čoho by sa však vedel brániť, napr. inými rozhodnutiami vyššej inštancie a zabránil by tak udeleniu sankcie. Ďalej uviedol, že odôvodnenie súdu ohľadne nevyváženosť pokuty nie je relevantné, že je predsa zrejmé, že povinnosťou jeho právneho predchodcu bolo poskytnúť telekomunikačné služby a povinnosťou žalovaného bolo uhrádzať cenu za tieto služby riadne a včas, že v prípade, ak by si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, porušil by tak svoju zákonnú povinnosť a mohol by za určitých okolností prísť o svoju licenciu, je teda otázne, či by bolo potrebné, aby bol v prípade nesplnenia svojej povinnosti sankcionovaný aj pokutou, na ktorú by mal nárok zákazník (spotrebiteľ), že nevidí však dôvod, aby zmluvná sankcia voči žalovanému bola neprimeraná, keď fakticky za nesplatenie ceny za poskytnuté služby nie je nijak inak sankcionovaný a, že podľa jeho názoru je teda sankcia za nesplnenie si povinností obojstranná. Ohľadne moderácie pokuty, ktorá je podľa názoru súdu neplatná, uviedol, že v danom prípade nie je dôvod na vylúčenie § 545a O. z. a teda nemožnosti moderácie neprimerane vysokej pokuty. Citujúc znenie § 53 ods.4 písm. k) a § 545a O. z. poukázal na skutočnosť, že medzi oboma ust. zák. je značný rozdiel a to v tom, že § 545a hovorí vyslovene len o pokute, pričom pod pojmom sankcia v zmysle § 53 ods.4 písm. k) sa rozumie nie len pokuta, ale aj poplatky, úroky z omeškania, atď., z tohto dôvodu sa dá vyvodiť, že § 545a O. z. je len špeciálnym ust. k § 53 ods.4 písm. k) O. z., a nie je žiadny zákonný dôvod, prečo by mal byť § 545a O. z. vylúčený pre použitie v spotrebiteľských vzťahoch. Z uvedeného dôvodu mal za to, že na uvedený vzťah môže byť použitý § 545a O. z. a teda môže dôjsť k zmoderovaniu pokuty. Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalovaný s týmto postupom súhlasil a uznal svoj dlh v časti pokuty do výšky vzniknutej náhrady škody. K poukazu súdu vo svojom odôvodnení rozsudku na rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci C-618/10 Banca Espanol de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino zo 14.6.2012 uviedol v tejto súvislosti, že právna úprava Španielskeho kráľovstva konania o platobnom rozkaze je odlišná od našej úpravy a fakticky je to iný druh konania, ktoré má svoje špecifiká, že v našej právnej úprave je súd viazaný v zmysle § 172 ods.9 O. s. p. skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok a v prípade uplatňovania takýchto podmienok nevydá súd platobný rozkaz a, že v tomto smere nevidí nesúlad nášho vnútroštátneho práva s právom EÚ. K primeranosti pokuty v tomto konkrétnom prípade poukázal na právnu úpravu obsiahnutú v § 3a nar.vl.87/95 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, podľa ktorej sa považuje za primeranú sankcia do výšky poskytnutej hodnoty peňažných prostriedkov, pričom ak sankcie dosiahnu hodnotu poskytnutých peňažných prostriedkov je možné ako sankciu ďalej len uplatňovať úroky z omeškania v zmysle nar., že pri poskytnutí peňažných prostriedkov v sume, napr. 500 € by podľa tohto ust. mal veriteľ nárok na vrátenie poskytnutej hodnoty 500 €, na zaplatenie pokuty 500 € a zákonných úrokov z omeškania, že v žiadnom inom predpise právneho poriadku SR sa nevymedzuje pojem „primeraná sankcia“, že je presvedčený, že uvedenú právnu úpravu ohľadne prijateľnosti sankcie za poskytnutie finančných prostriedkov je možné primerane aplikovať aj pre prípady poskytnutia mobilného zariadenia telekomunikačným operátorom, nakoľko je toto mobilné zariadenie fakticky financované a poskytnuté za výhodnú cenu a ide o jeho prvotný náklad, ktorý sa mu vráti až prostredníctvom postupných platieb a plnení od žalovaného, že toto mobilné zariadenie je teda v prípade dodržania viazanosti postupne splatené, že z uvedeného dôvodu je teda presvedčený, že v prípade poskytnutia mobilného telefónneho zariadenia v hodnote 500 €, by bola primeraná pokuta 1 000 €, ktorá by pozostávala z 500 € z titulu vrátenia hodnoty poskytnutého telefónneho zariadenia a 500 € z titulu sankcie za porušenie povinnosti, že si v uvedenom prípade

neuplatňoval pokutu až v takej výške, ako by mu prípadne cit. § 3a umožňoval a z tohto dôvodu sa domnieval, že ním uplatňovaná pokuta nemôže byť neprijateľná, pokiaľ samotný zákonodarca určil, že sankcia môže byť ešte vyššia, že v tomto prípade však nepodával odvolanie proti nepriznaniu zvyšku pokuty, nakoľko to nepovažoval za potrebné, že je presvedčený, že je potrebné posudzovať otázku prijateľnosti výšky pokuty v čase kedy vznikal zmluvný vzťah medzi ním a žalovaným (v čase keď bola podpísaná zmluva o pripojení, resp. dodatok k nej), že dohodnutá pokuta nezabezpečuje uhradenie faktúr za poskytnuté telefonické služby a jej výška nie je ovplyvnená výškou nezaplatených faktúr za telefonické služby, že výška pokuty závisí od hodnoty poskytnutých dotácií v čase uzavretia zmluvy (hodnota dotácie na telefón), že výška pokuty je teda závislá od rizika, ktoré mu môže vzniknúť v prípade, ak žalovaný ziska dotovaný telefón a nezaplatí mu žiadnu platbu, že z tohto pohľadu je potrebné primeranosť pokuty posudzovať z hľadiska hodnoty poskytnutého telefónu, ktorý musel fakticky financovať (úverovať) zo svojich prostriedkov, že predmetom zmluvy o pripojení nie je predaj telefónu, ale poskytnutie telekomunikačných služieb za odplatu, že maximálna cena telefónu vo výške 1 Sk počas doby viazanosti je účinná iba v prípade dodržania podmienok stanovených dodatkom k Zmluve o pripojení, že jeho právny predchodca poskytol žalovanému telefón za 1 Sk za jeho predpokladanú „vernosť operátorovi“, teda za dodržanie 2 ročnej viazanosti a keďže žalovaný nehradil za poskytnuté služby riadne, jeho právny predchodca odstúpil podľa podmienok zmluvy od Zmluvy o pripojení a k nemu pripojenému dodatku, žalovaný tým stratil nárok na zvýhodnenú cenu telefónu a, že pokuta uvedená v dodatku k Zmluve o pripojení má refundovať aj finančné prostriedky na poskytnutý telefón. Na základe uvedeného mal za to, že súd mal priznať pokutu aspoň do výšky dotovanej ceny telefónu, ktorá predstavuje rozdiel medzi maximálnou kúpnu cenou telefónu uvedeného v dodatku k Zmluve o pripojení a jeho skutočnou cenou preukázanou cenníkom telefónov. Na základe uvedeného mal za to, že súd pri vykonávaní a hodnotení predložených listinných dôkazov nesprávne zistil skutkový stav vecí a nesprávne posúdil a vyhodnotil ním predložené listinné dôkazy (Dodatok k zmluve o pripojení z 2.4.2008), na základe čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam uvedeným v odôvodnení svojho rozsudku a tým aj nesprávne právne posúdil otázku oprávnenosti vzniku jeho nároku na zaplatenie pokuty v napadnutom rozsudku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, v zmysle cit. § 221 ods.1 písm. h) O. s. p. rozsudok súdu v napadnutej časti zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie, resp. v zmysle vyššie cit. § 212 ods.4 O. s. p. rozsudok súdu zmeniť tak, že žalovaný je povinný mu aj zaplatiť 248,95 € s úrokmi z omeškania vo výške 9 % p. a. zo sumy 248,95 € za obdobie od 28.7.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy odvolacieho konania, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že, nie sú podmienky na potvrdenie rozsudku (§ 219), ani na jeho zmenu (§ 220), lebo súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, preto rozsudok podľa § 221 ods.1 písm. h),ods.2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením vecí je jeho omyl pri aplikácii

práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), a o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania), pričom použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu. Keď je rozhodnutie súdu prvého stupňa po právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvého stupňa nepoužil správny právny predpis a také rozhodnutie musí iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 121 O. s. p. netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Podľa ustálenej súdnej praxe predmetom dokazovania nie sú ani skutočnosti, ktoré sú známe iba súdu, ak poznatky o týchto skutočnostiach získal z úradnej činnosti, t. zn. z prejednávania tej istej či inej veci, avšak takýto postup nesmie byť účastníkom konania na ujmu, preto im nemožno odoprieť možnosť vyjadriť svoje stanovisko.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd založil svoje rozhodnutie v rozhodujúcej miere na skutočnosti, že označenými rozsudkami OS Bardejov v spojení s označenými rozsudkami KS v Prešove bola pokuta rovnakého významu, akú uplatňuje žalobca v prejednávanej veci, vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Označené rozsudky sa však v spise nenachádzajú, odvolaciemu súdu z jeho úradnej činnosti ich obsah nie je známy (ani nemá povinnosť zisťovať, či pokuta, akú uplatňuje v prejednávanej veci žalobca bola nejakým súdom už právoplatne určená za neplatnú zmluvnú podmienku), preto nemohol posúdiť, či súd vec správne právne posúdil.

Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude zadovážiť právoplatné rozsudky, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal, vo veci opätovne rozhodnúť a vyrovnať sa aj so všetkými skutočnosťami uvedenými v odvolaní.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.).

Odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť z dôvodu, žeby porušil zásadu dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods.1 a § 10 ods.1 O. s. p.), lebo ak by rozhodol, porušil by právo účastníkov konania na spravodlivý proces, keďže by im odoprel právo namietat' správnosť jeho právneho názoru.

Podľa Čl.46 (PRÁVO NA SÚDNU A INÚ PRÁVNU OCHRANU) ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov; ďalej len Ústava) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa Čl.48 ods.2 Ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa Čl.6 (Právo na spravodlivé súdne konanie) bod 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.; ďalej len Dohovor) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa Čl.46 ods.1 Ústavy, ako aj právo podľa Čl.6 ods.1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia, pričom obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov SR a ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy.

O. s. p., podľa svojho § 1, upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu jeho povinnosť o veci konať, pričom právo na súdnu ochranu, okrem Čl.46 ods.1 Ústavy, Čl. 36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ust. O. s. p. a obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, vždy prejedнала v dvojinštančnom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.